

3 Νοεμβρίου, 1995

[ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΧΑΤΖΗΚΩΣΤΑΣ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 475/94)

5 Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Λόγοι ακυρώσεως — Λόγοι δημοσίας τάξεως — Εξετάζονται και αυτεπαγγέλτως — Νομολογία και θεωρία — Κάλυψη του λόγου περί ανατιολόγητων εντυπώσεων συνεντεύξεων από τους αναγραφόμενους στο δικόγραφο της αίτησης (ακυρώσεως) λόγους στην κριθείσα περίπτωση.

10 Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Λόγοι ακυρώσεως — Έλλειψη αιτιολογίας — Δημόσιοι υπάλληλοι — Διορισμοί και προαγωγές — Συνεντεύξεις — Εντυπώσεις από αυτές — Η απαίτηση του νόμου για αιτιολόγησή τους και η σχετική νομολογία της Ολομέλειας του Ανωτάτου Δικαστηρίου — Συνέπειες της δεσμευτικής νομολογίας στην κριθείσα περίπτωση — Καμία διαφοροποίηση από το γεγονός της ισόβαθμης αξιολόγησης ενδιαφερομένου μέρους και αιτητή στην ανώτατη βαθμολογία — Η αιτιολογία των εντυπώσεων από τις
15 συνεντεύξεις είναι ουσιαδής τύπος της διαδικασίας επιλογής και η έλλειψή της δεν θεραπεύεται.

20 Ο αιτητής ζήτησε την ακύρωση του διορισμού του ενδιαφερομένου μέρους στη θέση Ιατρικού Λειτουργού 1ης Τάξης. Και οι δύο υποψήφιοι είχαν κριθεί εξάιρετοι κατά τη συνέντευξη τόσο ενώπιον της Συμβουλευτικής Επιτροπής όσο και ενώπιον της Επιτροπής Δημοσίας Υπηρεσίας, χωρίς όμως οι εντυπώσεις αυτές των Επιτροπών να έχουν αιτιολογηθεί, κατά την πάγια μέχρι τότε τακτική.

25 Το Ανώτατο Δικαστήριο, ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση, αποφάσισε ότι:

1. Αναφορικά με τον ισχυρισμό της δικηγόρου της Δημοκρατίας ότι ο αιτητής δεν έχει θέσει λόγο ακυρότητας όσον αφορά την αιτιολογία της απόδοσης των υποψηφίων κατά τις προσωπικές συνεντεύξεις οι λόγοι αποκαλύπτονται στους νομικούς λόγους 9 και 3(δ) του δικογράφου της προσφυγής. Εν πάσει περιπτώσει στην υπόθεση *Δέσπω Συμεού ν. Κυπριακού Οργανισμού Τουρισμού*, το ίδιο θέμα αποφασίστηκε. 5

Στη συγκεκριμένη περίπτωση είναι καθαρό ότι υπάρχει καταφανή παράβαση νόμου και παράβαση ουσιώδους τύπου της διαδικασίας. 10

2. Η γενική εντύπωση της Συμβουλευτικής Επιτροπής και της Επιτροπής όσον αφορά την απόδοση των υποψηφίων σε προφορική εξέταση καταγράφεται πάντοτε στα πρακτικά κάθε μιας επιτροπής και αιτιολογείται. Το θέμα απασχόλησε την Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου. 15

Είναι φανερό ότι και στην παρούσα περίπτωση δεν έχει ακολουθηθεί η ρητή πρόνοια του νόμου για αιτιολόγηση και η νομολογία του Ανωτάτου Δικαστηρίου είναι δεσμευτική στο πιο πάνω θέμα. 20

3. Ο δικηγόρος του ενδιαφερομένου μέρους, αποδέχεται ότι τόσο η αξιολόγηση ενώπιον της Συμβουλευτικής Επιτροπής όσο και η αξιολόγηση των συνεντεύξεων της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας πάσχουν σύμφωνα με τη νομολογία του Ανωτάτου Δικαστηρίου, όμως ισχυρίζεται ότι σε περιπτώσεις που δεν υπάρχει παράβαση ρητής νομοθετικής διάταξης το Δικαστήριο αυτομάτως δεν ακυρώνει την πράξη αλλά πρέπει να προχωρήσει και να εξετάσει κατά πόσο η παράβαση αυτή επηρέασε δυσμενώς τον αιτητή. 25

Απορρίπτεται η εισήγηση του δικηγόρου του ενδιαφερομένου μέρους ότι μπορεί να γίνει διαχωρισμός της παρούσας υπόθεσης από τις προηγούμενες με τη δικαιολογία ότι πρόκειται περί μη ουσιώδους παρατυπίας. Όπως τονίστηκε επανειλημμένα η αιτιολογία στην περίπτωση αυτή είναι απαίτηση του νόμου και καθίσταται συστατικό στοιχείο και ουσιώδης τύπος της πράξης. Όπως τονίστηκε και στην υπόθεση *Χρ. Σολομωνίδη* "η αξιολόγηση των υποψηφίων με λεκτικούς χαρακτηρισμούς δεν αποκαλύπτει τίποτε άλλο από το αποτέλεσμα της διαδικασίας κρίσης των υποψηφίων. Ελλείπει η αιτιολογία του αποτελέσματος την οποία απαιτεί ο νόμος. Στην απουσία της η διαδικασία αξιολόγησης καθίσταται ατελής". 30
35
40

Η προσφυγή επιτυγχάνει χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Συμεού ν. Κ.Ο.Τ.(1994) 4 Α.Α.Δ. 1298,

5 Δημοκρατία ν. Χατζηγεωργίου (1994) 3 Α.Α.Δ. 574,

Δημοκρατία ν. Αναστασιάδου Vantieghem (1995) 3 Α.Α.Δ. 119,

10 Σολομωνίδης κ.ά. ν. Δημοκρατίας (1995) 4 Α.Α.Δ. 1467,

Ηλιάδης ν. Χριστοφή (1991) 3 Α.Α.Δ. 25,

Μακρίδης κ.ά. ν. Δημοκρατίας (1995) 4 Α.Α.Δ. 1098.

15 **Προσφυγή.**

Προσφυγή εναντίον της απόφασης των καθ' ων η αίτηση με την
 οποία διορίστηκε το ενδιαφερόμενο μέρος στη μόνιμη θέση Ιατρι-
 20 κού Λειτουργού, 1ης Τάξης (Χειρουργικής), Ιατρικές Υπηρεσίες
 και Υπηρεσίες Δημόσιας Υγείας, από 1.3.94, αντί ο Αιτητής.

Α. Κωνσταντίνου, για τον Αιτητή.

25 Γ. Ερωτοκρίτου, Εισαγγελέας της Δημοκρατίας, για τους
 Καθ' ων η αίτηση.

Γ. Τριανταφυλλίδης, για το Ενδιαφερόμενο μέρος Μ. Ταλια-
 δώρο.

Cur. adv. vult.

30

ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ.: Με την παρούσα προσφυγή ο αι-
 τητής ζητά από το Δικαστήριο την πιο κάτω θεραπεία:

35 "Δήλωση του Δικαστηρίου ότι η πράξη ή/και απόφαση των καθ'
 ων η Αίτηση που δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της
 Δημοκρατίας (αρ.2865) στις 11 Μαρτίου, 1994 (αρ. γνωστοποι-
 ήσεως 847) με την οποία διόρισαν τον κ. Μιχαήλ Δ. Ταλιαδώ-
 ρο στη μόνιμη (Τακτ. Προϋπ.) θέση Ιατρικού Λειτουργού 1ης
 40 Τάξης (Χειρουργικής), Ιατρικές Υπηρεσίες και Υπηρεσίες Δη-
 μόσιας Υγείας, από 1.3.94, αντί του Αιτητή, είναι άκυρη και
 στερημένη οποιοδήποτε έννομου αποτελέσματος."

Ο ευπαιδευτος δικηγόρος του αιτητή βασίζει την υπόθεσή του
 σε πολλά νομικά σημεία, μεταξύ των οποίων ο λόγος 9 με τον

οποίο ισχυρίζεται ότι οι καθ' ων η αίτηση παραβίασαν τις αρχές της χρηστής διοίκησης γιατί εσφαλμένα βασίστηκαν σε συστάσεις ή αξιολογήσεις που έγιναν αναιτιολόγητα ή παράτυπα ή κατά παράβαση της νομολογίας ή έγιναν με μη αντικειμενικά κριτήρια ή και που ήταν προϊόν προκατάληψης. Επίσης στον νομικό λόγο 3(δ) που παραθέτει, αναφέρει ότι οι καθ' ων η αίτηση ενήργησαν κατά παράβαση του νόμου, κανονισμών και διαδικασιών γιατί βασίστηκαν ή επηρεάστηκαν από αξιολογήσεις και/ή συστάσεις που έγιναν αναιτιολόγητα ή παράτυπα ή με βάση μεροληπτικά και εν πάση περιπτώσει μη αντικειμενικά κριτήρια και οι οποίες ήταν προϊόν προκατάληψης.

Ο ευπαίδευτος δικηγόρος του αιτητή στην γραπτή απάντησή του ανέπτυξε σαν λόγο για ακύρωση της επίδικης απόφασης το γεγονός ότι η έκθεση της Συμβουλευτικής Επιτροπής και η αξιολόγηση της απόδοσης των υποψηφίων κατά τις ενώπιον της Συμβουλευτικής Επιτροπής και της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας συνεντεύξεις ήταν αναιτιολόγητες και νομικά άκυρες κατά παράβαση του άρθρου 34(6) και 34(10) του Ν.1/90.

Θα ασχοληθώ πρώτα με τα γεγονότα της υπόθεσης και μετά θα επικεντρώσω την απόφασή μου στο νομικό αυτό λόγο που μπορεί να είναι καθοριστικός για την κατάληξη της προσφυγής.

Τα γεγονότα της υπόθεσης είναι τα ακόλουθα. Ο Γενικός Διευθυντής του Υπουργείου Υγείας με επιστολή του ημερ. 27.4.93 ζήτησε την πλήρωση τριών κενών μόνιμων θέσεων Ιατρικού Λειτουργού, 1ης και 2ης Τάξης, Ιατρικές Υπηρεσίες και Υπηρεσίες Δημόσιας Υγείας σε διάφορες ειδικότητες Μεταξύ των εν λόγω θέσεων ήταν και μια θέση στην ειδικότητα της Χειρουργικής.

Σύμφωνα με απόφαση της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας ημερ. 4.5.93 οι πιο πάνω θέσεις, που είναι θέσεις πρώτου διορισμού και προαγωγής, δημοσιεύθηκαν στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας με ημερομηνία 7.5.93, αρ. γνωστοποίησης 1379 με τελευταία ημερομηνία για την υποβολή αιτήσεων τις 28.5.94.

Σε ανταπόκριση της πιο πάνω γνωστοποίησης υποβλήθηκαν συνολικά 21 αιτήσεις, μεταξύ των οποίων ήταν και αιτήσεις για την κενή θέση στην ειδικότητα της Χειρουργικής.

Ο Γραμματέας της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας με επιστολή του ημερ. 3.6.93 έστειλε στον Διευθυντή Ιατρικών Υπηρεσιών και Υπηρεσιών Δημόσιας Υγείας, σαν Πρόεδρο της αρμό-

διας Συμβουλευτικής Επιτροπής τις 21 αιτήσεις που υποβλήθηκαν με αντίγραφα της σχετικής γνωστοποίησης.

5 Ο Διευθυντής Ιατρικών Υπηρεσιών σαν Πρόεδρος της αμόδιας Συμβουλευτικής Επιτροπής με επιστολή του ημερ. 23.7.93 διαβίβασε στην Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας τις εκθέσεις της Συμβουλευτικής Επιτροπής για τις τρεις κενές θέσεις. Μεταξύ των εκθέσεων ήταν και η έκθεση για την κενή θέση Ιατρικού Λειτουργού, 1ης και 2ης Τάξης στην ειδικότητα της Χειρουργικής.

10 Φωτοαντίγραφο της πιο πάνω επιστολής καθώς και φωτοαντίγραφο της έκθεσης της Συμβουλευτικής Επιτροπής όσον αφορά την κενή θέση στην ειδικότητα της Χειρουργικής επισυνάπτονται στην ένσταση σαν παράρτημα 5.

15 Η Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας στη συνεδρία της ημερ. 15.10.93 μελέτησε την έκθεση της Συμβουλευτικής Επιτροπής όσον αφορά την κενή θέση στην ειδικότητα της Χειρουργικής. Η Επιτροπή αφού έλαβε υπόψη τα ενώπιόν της στοιχεία αποφάσισε να καλέσει σε προφορική εξέταση τους υποψηφίους που συστήθηκαν από την Συμβουλευτική Επιτροπή ανάμεσα στους

20 οποίους ήταν ο αιτητής και το ενδιαφερόμενο μέρος. Μετά το πέρας της προφορικής εξέτασης ο διευθυντής αξιολόγησε την απόδοση των υποψηφίων και στη συνέχεια σύστησε για διορισμό στη θέση Ιατρικού Λειτουργού, 1ης Τάξης, Χειρουργικής ως

25 ισάξιους, τον αιτητή και το ενδιαφερόμενο μέρος.

Μετά την αποχώρηση του διευθυντή από τη συνεδρίαση, η Επιτροπή αξιολόγησε και η ίδια τους υποψηφίους στην ενώπιον της προφορική εξέταση και στη συνέχεια ασχολήθηκε με τη γενική αξιολόγηση και σύγκριση των υποψηφίων. Η Επιτροπή αφού έλαβε υπόψη της τα ενώπιόν της στοιχεία, έκρινε ότι το ενδιαφερόμενο μέρος υπερείχε των άλλων υποψηφίων και τον επέλεξε ως τον

30 πιο κατάλληλο για διορισμό στη θέση Ιατρικού Λειτουργού 1ης Τάξης, Χειρουργικής, Ιατρικές Υπηρεσίες και Υπηρεσίες Δημόσιας Υγείας. Η Επιτροπή πρόσφερε διορισμό στη μόνιμη θέση Ιατρικού Λειτουργού 1ης Τάξης, Χειρουργικής, στο ενδιαφερόμενο

35 μέρος και καθόρισε την 1.3.94 σαν ημερομηνία ισχύος του διορισμού του ενδιαφερόμενου μέρους, του οποίου ο διορισμός δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας στις 11.3.94.

40

Όπως έχω ήδη αναφέρει, προτίθεται να ασχοληθώ με το θέμα που εγείρεται στη γραπτή απάντηση του αιτητή, αναφορικά με την έκθεση της Συμβουλευτικής Επιτροπής και την αξιολόγηση της απόδοσης των υποψηφίων κατά τις ενώπιον της Συμβουλευτικής

Επιτροπής και της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας συνεντεύξεις, που ο δικηγόρος του αιτητή ισχυρίζεται πως είναι άκυρες κατά παράβαση του άρθρου 34(6) και 34(10) του Ν.1/90. Είναι γεγονός ότι εξετάζοντας την αξιολόγηση των υποψηφίων από τη Συμβουλευτική Επιτροπή κατά την προφορική εξέταση ενώπιόν της και στη σύσταση της κατέληξε στα ακόλουθα συμπεράσματα:

5

"Η Συμβουλευτική Επιτροπή αξιολογώντας την απόδοση των αιτητών στις ενώπιον της συνεντεύξεις και αφού στηρίχθηκε στην ορθότητα των απαντήσεων που έδωσαν στις ερωτήσεις, στη διατύπωση των απαντήσεων, στο βαθμό ευθυκρισίας και στην προσωπικότητα τους αποφάσισε όπως αξιολογήσει τους αιτητές ως εξής."

10

Ορισμένοι υποψήφιοι χαρακτηρίστηκαν ως "Εξάιρετοι", άλλοι σαν "Πάρα πολύ καλοί" ή "Πολύ καλοί" και άλλοι "Καλοί". Τόσο ο αιτητής Π. Χ"Κώστα όσο και το ενδ. μέρος Μ. Ταλιαδώρος αξιολογήθηκαν από την Συμβουλευτική Επιτροπή σαν "Εξάιρετοι". Οι λόγοι για την κατάληξη αυτή δεν καταγράφονται.

15

20

Είναι εισήγηση του δικηγόρου του αιτητή ότι τόσο η έκθεση της Συμβουλευτικής Επιτροπής και η αξιολόγηση της Συμβουλευτικής Επιτροπής όσο και της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας αναφορικά με την απόδοση των υποψηφίων στην προφορική εξέταση ενώπιόν της κάθε μιας επιτροπής δεν αιτιολογείται, κατά παράβαση του άρθρου 34(6) και 34(10) του Ν.1/90 που αφορά σε διαδικασία για πλήρωση θέσεων πρώτου διορισμού και προαγωγής, όπως η παρούσα.

25

Η δικηγόρος της Δημοκρατίας ισχυρίστηκε ότι ο αιτητής στο δικόγραφο της προσφυγής δεν έχει λόγο ακυρότητας που να αφορά την αιτιολογία της απόδοσης των υποψηφίων κατά τις προσωπικές συνεντεύξεις τόσο ενώπιον της Συμβουλευτικής Επιτροπής όσο και ενώπιον της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας και γι' αυτό έφερε ένσταση στο να αναπτύξει ο δικηγόρος του αιτητή στο στάδιο της απαντητικής του αγόρευσης τους λόγους αυτούς.

30

35

Ο δικηγόρος του ενδιαφερομένου μέρους αντίθετα αποδέχτηκε ότι η αξιολόγηση ενώπιον της Συμβουλευτικής Επιτροπής και η αξιολόγηση των συνεντεύξεων της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας πάσχουν σύμφωνα με τη νομολογία του Ανωτάτου Δικαστηρίου διότι δε φαίνεται να υπάρχει αιτιολογία στην αξιολόγηση. Ο δικηγόρος του ενδιαφερομένου μέρους έθεσε άλλους νομικούς λόγους για απόρριψη της αίτησης στους οποίους θα αναφερθώ αργό-

40

5 τερα. Αναφορικά με τον ισχυρισμό της δικηγόρου της Δημοκρατίας ότι ο αιτητής δεν έχει θέσει λόγο ακυρότητας όσον αφορά την αιτιολογία της απόδοσης των υποψηφίων κατά τις προσωπικές συνεντεύξεις είμαι της γνώμης ότι οι λόγοι αποκαλύπτονται στους νομικούς λόγους 9 και 3(δ) του δικογράφου της προσφυγής. Εν πάση περιπτώσει στην υπόθεση **Δέσπω Συμεού ν. Κυπριακού Οργανισμού Τουρισμού** (1994) 4 Α.Α.Δ. 1298, το ίδιο θέμα αποφασίστηκε και αναφέρθηκαν τα ακόλουθα:

10 Ως εκ τούτου θα προχωρήσω στην εξέταση του εν λόγω ισχυρισμού παρόλον που έχει αποσυρθεί από το δικηγόρο της αιτήτριας γιατί θεωρώ ότι τυχόν παραγνώριση της πρόνοιας του Κ.15(3) συνιστά πλάνη περί το νόμο και παράβαση ουσιώδους τύπου της διαδικασίας που θεωρούνται ζητήματα
15 δημόσιας τάξης και συγκαταλέγονται μεταξύ των θεμάτων εκείνων που εξετάζονται αυτεπάγγελτα από το Δικαστήριο:

20 "(2) Ως προς δε τους μη προβληθέντας λόγους ακυρώσεως, ούτοι εξετάζονται, κατά κανόνα, και αυτεπαγγέλτως υπό του Σ.Ε. εάν ανάγονται εις αρμοδιότητα του εκδόσαντος την πράξιν οργάνου: 44 (55), εις αντισυνταγματικότητα του νόμου, εφ' ου ερείδεται η προσβαλλόμενη πράξις: 1484 (50), ενίοτε εις το αναιτιολόγητον αυτής: 317 (42), 11 (43), ή και
25 εις προφανή παράβασιν του νόμου: 1756 (53), 1752 (54)." (Βλ. Πορίσματα Νομολογίας του Συμβουλίου της Επικρατείας 1929-1959 σελ. 276).

30 Επίσης ο Στασινόπουλος στο Σύγγραμμά του "Δίκαιο των Διοικητικών Διαφορών" 4η έκδοση, στις σελ. 251 και 252 αναφέρει:

35 "Β'. Εξετάζονται όμως αυτεπαγγέλτως οι λόγοι οι αφορώντες εις την δημοσίαν τάξιν. Βεβαίως δεν είναι εύκολον, να είπη τις ποίοι λόγοι αφορώσι και ποίοι δεν αφορώσιν εις την δημοσίαν τάξιν. Αλλά το Σ.Ε. βεβαίοι ότι τοιούτος λόγος είναι π.χ. ο της αναρμοδιότητος, θα ηδύνατό τις δε ενδεικτικώς να προσθέση και τον λόγον της κακής συνθέσεως του διοικητικού οργάνου, ίσως και τον της παραλείψεως ουσιώδους τύπου της διαδικασίας."

40 Στη συγκεκριμένη περίπτωση είναι καθαρό ότι έχουμε καταφανή παράβαση νόμου και παράβαση ουσιώδους τύπου της διαδικασίας."

Η γενική εντύπωση της Συμβουλευτικής Επιτροπής και της Επιτροπής όσον αφορά την απόδοση των υποψηφίων σε προφορική εξέταση καταγράφεται πάντοτε στα πρακτικά κάθε μιας επιτροπής και αιτιολογείται. Το θέμα απασχόλησε την Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην υπόθεση *Δημοκρατία ν. Χατζηγεωργίου* (1994) 3 Α.Α.Δ. 574, *Δημοκρατία ν. Vantieghem* (1995) 3 Α.Α.Δ. 119. Στην υπόθεση *Δημοκρατία ν. Vantieghem*, ο Δικαστής Αρτεμίδης ανέφερε τα ακόλουθα:

5

"(γ) Το ζήτημα της αιτιολογίας μας φέρνει και στον πιο σοβαρό λόγο αποτυχίας της έφεσης. Η παράγραφος 14 του άρθρου 33 του Νόμου, προβλέπει τα εξής:

10

"(14) Η γενική εντύπωση της Συμβουλευτικής Επιτροπής και της Επιτροπής αναφορικά με την απόδοση των υποψηφίων κατά την προφορική εξέταση καταγράφεται πάντοτε στα πρακτικά της καθεμιάς Επιτροπής και αιτιολογείται."

15

Η Συμβουλευτική Επιτροπή στο σχετικό πρακτικό, που τιτλοφορείται "Γενική Εντύπωση της Συμβουλευτικής Επιτροπής αναφορικά με την απόδοση των υποψηφίων κατά την προφορική εξέταση με αλφαβητική σειρά των ομάδων," χωρίζει τους υποψήφιους σε 4 ομάδες. Η κάθε ομάδα φέρει την επικεφαλίδα "εξαιρετική εντύπωση", "πάρα πολύ καλή εντύπωση", "πολύ καλή εντύπωση" και "καλή εντύπωση". Απέναντι από την κάθε ομάδα υπάρχει μια σημείωση, που κατά την εισήγηση της δικηγόρου της Δημοκρατίας, είναι η αιτιολογία αυτής της γενικής εντύπωσης. Είναι όμως η γνώμη μας πως αυτή η ούτω καλούμενη αιτιολογία δεν προσθέτει τίποτε στην περιγραφή της γενικής εντύπωσης που διαβαθμίζεται ως "εξαιρετική", "πάρα πολύ καλή", "πολύ καλή" και "καλή". Στην κάθε ομάδα με φραστικό απλώς πλεονασμό, ανάλογα με την περίπτωση, προστίθεται πως οι υποψήφιοι απάντησαν κατά τρόπο εξαιρετικό, πάρα πολύ καλό κ.λπ., στις ερωτήσεις γνώσεων και κρίσεως. Το "εξαιρετικά" γίνεται "πάρα πολύ καλά", "πολύ καλά" και "καλά", ανάλογα με την ομάδα στην οποία κατατάσσονται οι υποψήφιοι, όπως αναφέρουμε παραπάνω.

20

25

30

35

Αναιτιολόγητη είναι επίσης και η κρίση της Επιτροπής σε ό,τι αφορά την προφορική εξέταση. Στο πρακτικό αναγράφεται μόνο η γενική της εντύπωση για τον κάθε υποψήφιο με τις καθιερωμένες φράσεις, που παραθέτουμε αμέσως πιο πάνω. Το γεγονός πως καθορίστηκαν γενικά κριτήρια, για την αξιολόγηση των υποψηφίων στη συνέντευξη, δεν σημαίνει πως

40

αυτά αποτελούν την αιτιολογία για την απόδοση του καθενός στη συνέντευξη.

5 Δεν κρίνουμε ορθό να κάμουμε νύξη ως προς το πώς, κατά την άποψή μας, θα ικανοποιούνταν οι πρόνοιες του Νόμου αναφορικά με την αιτιολογία. Εναπόκειται στα αρμόδια όργανα να διατυπώνουν την αιτιολογία της απόφασης τους σύμφωνα με το νόμο, έχοντας πάντα υπόψη πως βασικός σκοπός της αιτιολογίας είναι ο έλεγχος της απόφασης από το Δικαστήριο.

10 Αντιλαμβανόμαστε πως τα διοικητικά όργανα επιφορτίζονται με ένα βαρύ και δύσκολο έργο, ιδιαίτερα όταν υπάρχουν, όπως και στην παρούσα υπόθεση, πάρα πολλοί υποψήφιοι. Είμαστε όμως όλοι υποχρεωμένοι να εφαρμόζουμε πιστά τις διατάξεις του νόμου."

15 Στην υπόθεση *Χρίστος Σολομωνίδης και Άλλοι ν. Κυπριακής Δημοκρατίας* (1995) 4 Α.Α.Δ. 1467, ο Πρόεδρος του Ανωτάτου Δικαστηρίου κ. Πικής ανέφερε τα ακόλουθα:

20 "Διαπιστώνονται, όμως, και άλλοι λόγοι οι οποίοι δικαιολογούν την ακύρωση της απόφασης, που επενεργούν υπέρ των αιτητών σ' όλες τις προσφυγές. Η αξιολόγηση των υποψηφίων κατά την προφορική εξέταση, τόσο από τη Συμβουλευτική Επιτροπή, όσο και από την Ε.Δ.Υ., είναι ελαττωματική, γιατί παραβιάζει τις διατάξεις του Αρθρου 34(10) του περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμου του 1990, (Ν. 1/90), οι οποίες επιβάλλουν την αιτιολόγηση της αξιολόγησης - (βλ. *Δημοκρατία ν. Χατζηγεωργίου* (1994) 3 Α.Α.Δ. 574· *Δημοκρατία ν. Αναστασιάδου Vantieghem* (1995) 3 Α.Α.Δ. 119).

30 Όπως είχα την ευκαιρία να επισημάνω, η αιτιολόγηση αποβλέπει στην εξειδίκευση των λόγων που δικαιολογούν τη συγκεκριμένη αξιολόγηση, σε αντιδιαστολή με διαζευκτικές επιλογές - (βλ. *Αργύρη ν. Δημοκρατίας* (1995) 4 Α.Α.Δ. 845). Η αξιολόγηση των υποψηφίων με λεκτικούς χαρακτηρισμούς δεν αποκαλύπτει τίποτε άλλο από το αποτέλεσμα της διαδικασίας κρίσης των υποψηφίων. Ελλείπει η αιτιολογία του αποτελέσματος την οποία απαιτεί ο νόμος. Στην απουσία της, η διαδικασία αξιολόγησης καθίσταται ατελής."

40 Είναι φανερό ότι και στην παρούσα περίπτωση δεν έχει ακολουθηθεί η ρητή πρόνοια του νόμου για αιτιολόγηση και η νομολογία του Ανωτάτου Δικαστηρίου είναι δεσμευτική στο πιο

πάνω θέμα.

Ο δικηγόρος του ενδιαφερομένου μέρους, όπως έχω ήδη αναφέρει αποδέχεται ότι τόσο η αξιολόγηση ενώπιον της Συμβουλευτικής Επιτροπής όσο και η αξιολόγηση των συνεντεύξεων της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας πάσχουν σύμφωνα με τη νομολογία του Ανωτάτου Δικαστηρίου, όμως ισχυρίζεται ότι σε περιπτώσεις που δεν υπάρχει παράβαση ρητής νομοθετικής διάταξης το Δικαστήριο αυτομάτως δεν ακυρώνει την πράξη αλλά πρέπει να προχωρήσει και να εξετάσει κατά πόσο η παράβαση αυτή επηρέασε δυσμενώς τον αιτητή. Αν η σχετική παράβαση συγκεκριμένης νομοθετικής διάταξης δεν έχει επηρεάσει τον αιτητή τότε αυτή εξισώνεται με παράβαση μη ουσιώδους τύπου η οποία δεν οδηγεί σε ακυρότητα. Αναφορικά με την παρούσα περίπτωση ο δικηγόρος του ενδιαφερομένου μέρους ισχυρίστηκε ότι είναι μοναδική και δεν εξομοιώνεται με καμιά απολύτως προηγούμενη περίπτωση ενώπιον του Δικαστηρίου για τον λόγο ότι τόσο ο αιτητής όσο και το ενδιαφερόμενο μέρος αξιολογήθηκαν τόσο από τη Συμβουλευτική Επιτροπή όσο και από την Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας σαν "Εξαιρετοι" και το "Εξαιρετος" είναι ο υπέρτατος βαθμός αξιολόγησης.

Ο ευπαίδευτος δικηγόρος του ενδιαφερομένου μέρους αναφέρθηκε στην υπόθεση **Σπύρος Ηλιάδης ν. Χρυσόστομου Χριστοφή** (1991) 3 Α.Α.Δ. 25 και ισχυρίστηκε ότι στην υπόθεση εκείνη υπήρχε παράβαση ρητής νομοθετικής διάταξης και το Δικαστήριο έκρινε ότι ήταν μη ουσιώδους τύπου και δεν προχώρησε να ακυρώσει την επίδικη απόφαση.

Ο δικηγόρος του αιτητή αναφέρθηκε στην υπόθεση **Κώστας Μακρίδης και Άλλοι ν. Κυπριακής Δημοκρατίας** (1995) 4 Α.Α.Δ. 1098, στην οποία ο ίδιος ισχυρισμός προβλήθηκε από τους δικηγόρους των ενδιαφερομένων μερών και ο Δικαστής Κούρρης ανέφερε τα ακόλουθα:

"Η προσπάθεια του δικηγόρου των ενδιαφερομένων μερών Στασόπουλου, Πατέρα και Τριανταφυλλίδη να περιοίσει το κύρος της επίδικης απόφασης, υποστηρίζοντας, με αναφορά στην υπόθεση **Sekkides v. Republic** (1988) 3 C.L.R. 2136, ότι πρόκειται περί μη ουσιώδους παρατυπίας, είναι ανεπιτυχής. Η αιτιολογία στην περίπτωση αυτή είναι απαίτηση του Νόμου και καθίσταται συστατικό στοιχείο και ουσιώδους τύπος της πράξης (**Δημοκρατία ν. Χατζηγεωργίου** (πιο πάνω))".

5 Συμφωνώ με τις θέσεις του δικηγόρου του αιτητή που κατά τη γνώμη μου συνάδουν με τη νομολογία και απορρίπτω την εισήγηση του δικηγόρου του ενδιαφερομένου μέρους ότι μπορεί να γίνει διαχωρισμός της παρούσας υπόθεσης από τις προηγούμενες με τη δικαιολογία ότι πρόκειται περί μη ουσιώδους παρατυπίας. Όπως τονίστηκε επανειλημμένα η αιτιολογία στην περίπτωση αυτή είναι απαραίτητη του νόμου και καθίσταται συστατικό στοιχείο και ουσιώδης τύπος της πράξης. Όπως τονίστηκε και στην υπόθεση **Χρ. Σολομωνίδη** (πιο πάνω) "η αξιολόγηση των υποψηφίων με λεκτικούς χαρακτηρισμούς δεν αποκαλύπτει τίποτε άλλο από το αποτέλεσμα της διαδικασίας κρίσης των υποψηφίων. Ελλείπει η αιτιολογία του αποτελέσματος την οποία απαιτεί ο νόμος. Στην απουσία της η διαδικασία αξιολόγησης καθίσταται ατελής".

15

Για τους πιο πάνω λόγους η προσφυγή επιτυγχάνει και η επίδικη απόφαση θα ακυρωθεί. Επειδή θα γίνει επανεξέταση του θέματος δεν προτίθεται να ασχοληθώ με τους πρόσθετους ισχυρισμούς του αιτητή για την ουσία της υπόθεσης.

20

Η επίδικη απόφαση ακυρώνεται βάσει του άρθρου 146.4(β) του Συντάγματος. Δεν θα υπάρξει καμιά διαταγή για έξοδα.

Η προσφυγή επιτυγχάνει χωρίς έξοδα.